

BARAN AYDIN

ATATÜRK'ÜN SIRRI
ÖTÜKEN

DESTEK YAYINLARI: 1429
ARAŞTIRMA: 327

BARAN AYDIN / ATATÜRK'ÜN SIRRI ÖTÜKEN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

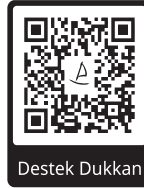
İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumahıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Melike Doğan
Sayfa Düzeni: Melike Doğan
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mart 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-193-9

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

BARAN AYDIN

ATATÜRK'ÜN SIRRI ÖTÜKEN

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ / 7

1

FATİH'İN SIRRI: HİLAL'İN ŞÖVALYELERİ / 11

2

BARBAROS'UN SIRRI: İÇ İÇE GEÇMİŞ ÜÇ HİLAL / 32

3

DERİN ABD'YE DERUNİ HATIRLATMA / 53

4

MAYA KRALLARININ SIRRI / 62

5

GÖKKURT'UN SIRRI: KADİM 5 TUZAK / 78

Hun Kavmi ve Türklerin Yazı Meselesi... / 81

Mu Kıtasının Şifresi Marmara Denizi / 82

Göbeklitepe'deki T Taşlarının Sırrı ve Çin Bayrağı / 83

Yıldırımlar Yaratın Bir Irkın Ahfadyız! / 88

Ay'a Kurulacak Tuzak Boyut Bombası! / 90

6

ÖZSOY'UN SIRRI: TÜRK SİR BUDUN / 96

7

GÖNÜL İLİ'NİN SIRRI: GÜNEŞ-DİL / 109

8

CERN'ÜN SIRRI TURAN VE NEYZEN BABA / 125

9

TÜRK ATA'NIN SIRRI / 137

10

MU'NUN SIRRI: KAMAL / 152

11

TBMM'NİN SIRRI: HİLAFAFET / 167

12

ATATÜRK'ÜN SIRRI ÖTÜKEN / 180

Kendi Unvanlarında Türk Kelimesinin Yer Alması / 186

Yolu Hatırlatan Bozkurt / 192

Geleceği Kodlama... / 196

EJDER'İN SIRRI: GREENWICH

I. KISIM / 210

EJDER'İN SIRRI: GREENWICH

II. KISIM / 222

ÖNSÖZ

Göktürk İmparatoru İşbara Kağan, yazdığı mektuplardan birinde Çin İmparatoru'na kendisini şu şekilde tanıtıyordu:

“Gök'te doğmuş Büyük Göktürk!”

Gök'te doğma ifadesi sanılanın aksine bir mecaz veya bir unvanı belirtmek için kullanılan ifadelerden değildi. Göktürklerin hüküm sürdükleri anda her Türk, neslinin köklerinin gökten bir yerlerden geldiğini biliyordu. Bu bir kök inanç meselesi idi. Kök inanç bir din değildi... Çünkü kök inanç henüz insanlığın “din”e ihtiyaç duymadığı bir zaman dilimine ait kırıntıları barındırıyordu.

Kök inançta, göklerdeki hükümlanlıktan yerlerdeki hükümlanlığa geçiş arasında beş kozmik çağ vardı. Bu beş kozmik çağın beş kurucusu vardı. Bu varlıkların isimleri her kozmik çağın kendi zihniyetlerine göre farklı farklı isimlendirilmişti. Göksel hükümlanlık döneminde Turan'da, “Buku, Sankur, Kotur, Or, Tükel” şekliyle kodlanan beş kozmik çağın kurucusu, yersel hükümlanlık döneminde Kuran'da, “Süva, Vedd, Yeğüs, Yeük, Nesr” şekliyle anılmıştı.

Beş kurucu atanın makamına oturan her beş kişiye, son kitabın sırrı aşikâr olduğunda sahib-ül zamanlar olarak hitap edilmişti.

Beş kozmik çağın sınırları, sahib-ül zamanlara verilen kelimeler ile aşılabildi. Ancak beş kozmik çağın ötesinde yer alan ve Tek Tengri'nin mührü ile korunan üç kozmik zamanın sınırları ne aşılabilir ne de üç kozmik zamanın sınırları birbirine geçebilirdi.

Üç kozmik zamanı aşabilme yetkisi sadece Türk'e verilmişti. İşte Türk, bu üç kozmik zamanı aşabilen kişilere Tek Tengri tarafından verilen unvandı. İblis, üç kozmik zamanın sınırlarını hiçbir zaman aşamadı. Bu sebeptir ki İblis, üç kozmik zamanın aşılabileceği bilgisini zamanla Tek Tengri'nin unvanlarına unutturmayı hedeflemişti. Oysaki İblis her unuttuğu hayat veren bilgi kadar kendi mühletini kısalttığının farkında değildi. İblis'in de unuttuğu buydu...

Üç kozmik zamanı aşabilenler Türklerdi. Ayrıca üç kozmik zamanı birbirine bir hilal gibi bağlayacak sebep sahibi ise, Türk'e önderlik edecek varlığın sırrını barındırmaktaydı. Bu varlığa göksel hükümlanlık döneminde Okuz (Oğuz) Kağan, yersel hükümlanlık döneminde ise Zülkarneyn denecekti. Bu varlık hem üç kozmik zamanı iç içe geçirebilme hem de onun içinde yer alan beş farklı kozmik çağı yeniden güncelleyerek kurabilme bilgisine sahipti.

Kozmik zamanların ve çağların ötesine yükselebilenler yani Türk unvanını hak edenler; aynı zamanda, o öte yerin bilgisi ile konuşabilme yetkisine de sahipti. Turan'da Türk denilen kişiye, Kuran'da "Kul" denmişti. Kul ile abid kelimesinin anlamı aynı değildi. Kul kelimesinin karşılığı Kuran'da Allah adına konuşan demektir ve doğrudan Arapça kul şeklinde yazılıyordu. Kuran'da her kul kelimesinin tam karşılığı "De ki" şeklinde geçiyordu. Yani Allah adına de ki...

Göksel hükümlanlık döneminde o öte yere Yüce Gök'ün ötesi Kök'ün özü denilirdi. Yersel hükümlanlık döneminde ise istiva edilen Yüce Gök/Arş'ın ötesi dendi. Elbette ki iki dönemde de bu öte yerin bir ismi vardı.

Yersel hükümlanlık dönemlerinde kurulan Türk devletlerinin her birinde Türklerin Göksel hükümlanlık döneminden kalma sırları, sıklıkla özel öğretilerin içerisinde yer alarak

kodlanmıştı. Bilakis de devleti yöneten kağanlara... İşte İşbara Kağan'ın kendini takdim etme şekli de, Türk'ün Göksel hükümlerlik dönemindeki sırrın dile getirilmesinden ibaretti.

Çağımızda, var mı yok mu diye sorulan ve kanıt aranan gökte var olan hayat ile ilgili tüm hakikatler insanlığa dönen devranla birlikte unutturuldu. Sadece Mevlana gibi ulular *“Hz. İdris yıldızların cinsindendi. Sekiz yıl Zühal'de eğitim alıp, dünyaya döndü”* şeklinde kadim bilgileri, deryada yer alan bir damla ile açıklayarak insanlığa hatırlatıp durdular.

Evet, Gök'teki yaşama dair bilgiler insanlığa unutturulmuştu. Çünkü gök bilindiği takdirde, asıl hep var olanın sırrı olan Yüce Gök'ün ötesi/Arş'ın ötesinin sırrı da bilinecekti. Hep var olan ne demek? Varlık ve yokluğun yaratılmasından öncesinin belgisi demek... Bu noktaya ne bilim ne ilim yol bulabilirdi. Hiçbir zaman da bulamayacaktı. Varlık ve yokluğun ötesi öylesine bir işleyişt ki; Türkçe katında nefes bulanların özü idi o nokta...

Türk'ün yücelerinden öyle isimler vardı ki, Turan'da Türk denilen, Kuran'da ise Kul denilen Tengri adına konuşabilme yetkisine sahiplerdi. Bu isimlerin sırrı Yüce Gök'ün ötesi/Arş'ın ötesinin sırrını, hakikatini, özünü bilmeleri ve oraya daha dünya yaşamında iken gidip ve dönebilmelerinden ileri gelmekteydi. Hayy ile başlanan yolculuğun, bir üst noktaya Hu'ya taşınması böyle bir şeydi...

Türk'ün bu Yüce isimlerinden biri Türk'ün tarihinde Hoca Ahmed Yesevi adı ile anılacaktı. Yesevi, Türk/Kul unvanını yersel hükümlerlik döneminde ilk kullanan yücelerdendi. *“Kul Hoca Ahmed Yesevi”*deki Kul kelimesinin özü işte bu sırra atıftı. Kul Yesevi'nin Divan'ı ki bir şiir, edebi ürün değildi. Tüm divan bir dua idi...

Yüce Yesevi bir duasında Türk'ün/Kul'un hep var olduğu işleyişı, Yüce Gök'ün ötesi/Arş'in ötesine ait sırrı şu şekilde nefeslemiştı:

“Arş'in üstünde namaz kılıp, dizim büktüm.”

@BARAN__AYDIN

Baran Aydın

08.02.2021

Çankaya/Ankara

FATİH'İN SIRRI: HİLAL'İN ŞÖVALYELERİ

*“Akşemseddin, halvet himmeti isteyen Fatih Sultan’dan kaçtı.
Umur-u Devlet gider...”¹*

– Münir Derman Hazretleri

Umur-u Devlet...

Eskiden devlet içinde ehillerinin sıklıkla hatırlattığı tabirlerden biriydi devlet umuru görmek... Yani devleti ve işleyişini bilmek... Bir zamanlar devlet umuru görmeyenlerin ne kadar iyi niyetli olurlarsa olsunlar, devleti yönetemeyeceği kabul edilen bir ilke idi.

Bir zaman dedik ki o anlardan birinin eşref saatinin tik takı, Türkçülüğün ve Türk Devleti’nin yeniden rayına oturtulduğu II. Murad Han dönemi ile atmaya başlamıştı.²

Bilinenin aksine II. Murad, kendi isteği ile değil, Hacı Bayram-ı Veli’nin dileği ile tahttan çekilmişti. II Murad’a olgunluk çağında Türklük ile devletin işleyişini hıfzettirenler, gelecekte devlete Fatih olacak II. Mehmed’e, çocukluk yaşında devletin bekası ne demek belleteceklerdi.

1 Münir Derman, *Allah Dostu Der ki*, c. 1, Ankara, 2012, s. 73.

2 İsmail Hami Danişmend, *Tarihi Hakikatler*, Bilgeoğuz Yayınları, 2019, s. 366.

Halvet himmeti istemiş ancak devlet himmetine nail olmuştu II. Mehmed...

Hali canına sır, nizamı âleme Hızır ile hemhal, Oğuz Ata soylu, Kayı oğlu II. Mehmed Han...

İnsan dahi Rabb'i ile ahitleşmeden indirilip, giydirilmemişti. Kaldı ki devlette de ilk iş ahd vermek idi. Devlet umuru için ahd, toprağa ekilen ilk ekin misali idi. Fatih ekinini, Akşemseddin'in huzurunda ekmişti, harman zamanını beklemek üzere...

II. Mehmed tahta çıkarken, 17 devletin sınırlarını değiştirip fethedeceğini, döneminin tüm bilimlerine hükmedecek kadar âlimlik deminden içeceğini, en önemlisi de cihanın incisi şehri Türk İli yapıp, Hilale Yıldız olacağını Ak şeyhinden dinlemişti. Kısacası devlete konup, göçeceği sıratı daha ilk adımda hocasıyla ahdetmişti II. Mehmed.³

Ekilen ahdin sırrı sır edildi, asırlarca susma orucu ile dilden dile sulandı. Bu sırrın meyvesinden sadece bir tanesini bismillah diyerek edebimizce yemeye niyet ettik. Fatih Dede'mden (Pirimin himmetiyle) dava için mana da destur istedik, elini öptük izin aldık. İzin aldığımız gün, yazılmayanları yazmaya koyulduk. İşte o günden bir demdir bu yazı...

Manisa'da Sultan Fatih'e verilen emanetler ile başlayalım...

Fatih'in, Türk devlet yapısını öğrendiği yerdin Manisa. Manisa sancağına ilk çıktığında devletin gündüzüne şahit olmuştu. Devlet emriyle ikinci defa “çelebilik” makamıyla Manisa'ya geri dönüşünde ise, devletin gecesine tanık olmuştu Sultan Fatih.

Geceyi de gündüzü de Fatih'e belleten hankâh erleri idi. Manisa'da bugüne namı Fatih Kulesi olarak kalan bir kütüphane, Ak şeyhin Fatih'e devletin sırlarını ahd ile emanet ettiği kalpgâhı olmuştu.⁴

3 Nezihe Araz, *Fatih'in Deruni Tarihi / Mehmed Bin Murad Han*, İnkılap Kitabevi, 1953, s. 69.

4 <https://manisa.ktb.gov.tr/TR-213296/fatih-kulesi-restore-edilecek.html>

Fatih Kulesi'nde devlete ait üç sırrın emaneti ehline teslim edildi. Emanet edilen üç sırrın açılması için tek bir anahtar gerekiyordu Sultan'a...

Cihanın incisi şehir İstanbul... Eğer İstanbul Türk İli yapılırsa, Fatih üç sırrın hakikatine ulaşabilecekti.

II. Murad'ın vefatından sonra Manisa'dan payitahta, Ahilerin desteği ile yola çıkan II. Mehmed, saraya ayak basar basmaz bir darbeyi önlemişti. II. Murad döneminde başlatılan ve yüceltilen Kayı boyuna karşı başlatılan bir karşı harekât idi kalkışılan saray darbesi... Dönemin kaynakları bu saray darbesinin II. Mehmed'e karşı değil, Kayı boyuna karşı olduğu gerçeği hakkında hemfikirdi.

Darbeye kalkışanlar, özellikle Bursa Ahilerinin el altından sergiledikleri çabalar sonucu yerlerinden kıpırdıyamayacak hale getirilmişti. Getirilmişti ancak... İstanbul'un fethi söz konusu olduğunda aynı ekip bu kez devlet nizamına karşı siyasi bir tavra kalkışmıştı.

Devlet nizamına karşı gelenler, Fatih'in tek hayalinin İstanbul'un fethi olduğunu dillendiriyordu. Bununla da kalmayıp genç sultanın hayal peşinde İstanbul'u fethedecekken, dev-

letin elden gideceğini söylüyorlardı. Oysa Fatih için İstanbul'un alınması, emanet aldığı üç sırrın kilidini açacak anahtar idi. Bu yüzdendi önemi İstanbul'un...

Fatih'in kızıl elması İstanbul değil, cihanın ta kendisi idi! Fatih'te cihan hâkimiyeti fikrine döneminin en önemli âlimi İbn Kemal, "Tedbiri cihangirlik zikrinde idi" diye işaret etmişti.⁵ Ancak henüz İstanbul'u bile hayal olarak gören zevata, cihan hâkimiyeti misyonu nasıl anlatılabilirdi ki? Kaldı ki, bu süre zarfında aynı zevat tarafından İstanbul'un fethi önündeki en büyük engellerden biri kulaklara fısıldanarak su yüzüne çıkarıldı.

Devlet nizamına karşı gelenler tarafından kulaktan kulağa fısıldanan ledüni bir sırta ait bilgi, İstanbul'un fethi önündeki en büyük engel olmuştur. Bu kadim bilgi İstanbul'un fethedilmesine dair bir siyaset izlenmesinin önüne geçilmesi için silah olarak kullanılıyordu. Fatih'e bu silah, sultanlığının ilk yıllarında Edirne'de "İstanbul'un fethine ait" düzenlediği toplantıda doğrultulacaktı.

Peki neydi İstanbul'un fethini engelleyecek ve döneminin devlet adamlarından tutun âlimlerine kadar etki yaratacak olan ledüni bilgi?

"İstanbul'un fethinin ancak Mehdi'ye nasip olacağı..."⁶

Eğer Fatih göklere ait bu kadim bilgiyi, Manisa'da piri-nin nezdinde devlete verdiği ahdinden önce öğrenmiş olsaydı, İstanbul'un fethinden vazgeçebilirdi. Ancak vazgeçemedi... Çünkü Fatih'in, devlete verdiği ahdi karşılığında emanet aldığı ilk sır İstanbul'un fethi ve Mehdi (as) ile ilişkiliydi...

5 İbn-i Kemal, *Tevârih-i Âl-i Osmân*, Türk Tarih Kurumu, 1991, s. 164.

6 "İstanbul'un Fethi ve Akşemseddin", *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, yıl 2017/1, sayı 26, s. 185-200.

Devlet nizamına karşı gelenlerin Edirne toplantısında yarattığı etkiyi kırmak için Fatih, ikinci bir toplantı düzenlemiş ve bu toplantıda Hacı Bayram'dan nefeslenen kulların da hazır bulunmasını istemişti. Yapılan toplantıda, Akşemseddin Hazretleri'nin şu sözleri tarihe kazındı:

“İstanbul'u evvela Sultan Mehmed Han fethedecektir... Daha sonra Frenkler alacaklar, Mehdi işte onlardan İstanbul'u kurtaracak, fetheleyecektir...”⁷

Nihayet nazlı Hilal'in sırrı İstanbul'un fethi için ilk kuşatma Rumelihisarı'nın işaretinde Türk ordusu tarafından yapılmıştı. II. Mehmed, fetihde, hem kalemin deminden içtiklerini hem de kılıcın deminde çektiklerini sonuna kadar kullanmıştı. En ümitsiz anında yolda kaldığında nefeslenmek için Piri Ak şeyhten el uzatmasını istemişti. Akşemseddin ise Fatih'e safları sıklaştırmasını, bozulan ordu düzenini tam olarak toparlaması gerektiğini söyleyerek, kaynaklara geçen şu ifadeler ile elini uzatmıştı:

“Hüküm Allah'ındır. Ancak kul ciddiyet ve çalışmada kusur etmemelidir. Resullullah ve ashabının sünneti budur.”

Kısacası Samiha Ayverdi'nin ifadesiyle “Fatih şu cihetten talihli bir insandı ki, bir cihangir olmasına rağmen elini öpeceği bir üstadı, karşısında nazlanıp sesini yükseltse ‘Hizaya gel!’ diyecek bir efendisi vardı.”⁸

Fatih ve fetih ordusu safları sıklaştırıp, hizaya gelmiş ve cihanın incisi ve Fatih'in anahtarı olan şehir İstanbul sonunda fethedilmişti.

İstanbul'un fethi ve Ayasofya'da kılınan ilk cuma namazı sonrasında, Batı'da özellikle Roma'yı büyük bir korku sarmış-

7 “Menakıb-ı Akşemseddin”, Varak, 9a-10 b, Süleymaniye Kütüphanesi, Doç. Dr. Avni İlhan, *Mehdilik*, s. 148, 149.

8 Samiha Ayverdi, *Edebi ve Mânevi Dünyası İçinde Fâtih*, Kubbealtı Neşriyatı, 2008, s. 46-47.